

SENTÈNCIA de 30 de juny de 2004

Prescripció extintiva de les accions que es deriven dels contractes mercantils.- Recurs d'apel·lació interposat amb finalitats estrictament dilatòries.- Càrrega de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del BANC INTERNACIONAL D'ANDORRA,S.A. va formular demanda de reclamació de quantitat contra el Sr. Guizzi A. per un import de 2.110.875 Ptes, amb més l'interès ordinari convencional i el moratori addicional del 2,50 %, i amb imposició de les costes processals. Per el contrari, el Sr. Guizzi A. va formular escrit de contesta a la demanda i formulà a l'ensem demanda reconventional, segon la qual l'entitat bancària havia comès moltes faltes de gestió relatives a les seves inversions en borsa i havia sortit perjudicat per una quantia superior i, per tant, corresponia compensar i condemnar a la part agent a l'abonament del que s'acredités al seu favor, amb més els interessos legals i les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, en data 23-1-2002, essent la seva part decisòria la que segueix: "Que estimant la demanda interposada per BANC INTERNACIONAL D'ANDORRA, S.A. contra el Sr. Guizzi A. i desestimant la demanda reconventional formulada per aquest darrer contra la primera, ha de condemnar i condemna el Sr. Guizzi A. a pagar a BANC INTERNACIONAL D'ANDORRA, S.A., la quantitat de 2.110.875 .- PTA més l'interès pactat del 2,50 %, a comptar del dia 11 de novembre de 1992 i fins al dia de la total liquidació del deute, imposant al demandat la totalitat de les costes del judici, inclosos honoraris d'advocat i de procurador a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- Interposat recurs d'apel·lació contra la sentència de l'Honorable Batlle per la part agent, el

Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 23-9-2003, que resolvia el que segueix: "DECIDEIX Que ha de desestimar i desestima el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Guizzi A. en el seu escrit de 28 de febrer de 2.002, confirmant la part dispositiva de la sentència de primera instància de l'Hble. Tribunal Unipersonal, Secció Civil de data 23 de gener de 2.002, i fent imposició de la totalitat de les costes del recurs a la part recurrent".

IV.- La representació processal del Sr. Guizzi A. va formular recurs contra la sentència dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles i, en data 3-2-2004, va presentar llur escrit de conclusions, on demanava pels arguments continguts en el mateix, la revocació de la sentència dictada. Per el contrari, la part apel·lada, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 9-3-2004, va sol·licitar la confirmació de la sentència dictada i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part defenent i, a la vegada, agent reconvençional formula recurs contra la sentència dictada i el fonamenta en el fet que l'entitat bancària agent és deutora dels perjudicis generats per la seva deficient gestió i que aquesta s'ha acreditat a les actuacions, desglossant els diferents errors de gestió pel que fa a les accions de CANTEX, de ALTOS HORNOS DE VIZCAYA, NUEVA MONTAÑA QUIJANO, LEISA i ACESA. Per consegüent, afegeix que la sentència s'ha de revocar i procedir a la compensació, condemnant a la part agent a indemnitzar a la defenent pel diferencial que resulti de la prova.

La resolució d'aquest recurs d'apel·lació requereix posar de manifest que si es compara l'escrit de conclusions formulat per impugnar la sentència dictada per l'Honorable Batlle en data 23-1-2002 i el que ara es presenta per combatre la sentència de l'Honorable Tribunal de Batlles, s'ha d'establir que en ambdós escrits s'empren els mateixos arguments. En efecte, en l'escrit de conclusions que ara s'articula, corresponia a la part recurrent procedir a impugnar la sentència de l'Honorable Tribunal de Batlles i assenyalar els greuges que la mateixa li ocasionava i no reiterar els arguments per a combatre la primera de les sentències dictades, tota vegada que la sentència que ara es recorre empra arguments diferents a la sentència de primera instància per a refusar la demanda

reconvencional de la part agent. Aquestes consideracions ja justificarien per si soles el rebuig del recurs, però en ares del dret a la jurisdicció i d'analitzar les qüestions sotmeses a aquesta Sala s'ha d'afegir el que segueix.

II.- Quant a l'excepció de prescripció acollida per la resolució judicial de l'honorable Tribunal de Batlles, en el sentit d'entendre que esdevé aplicable el termini de prescripció triennal, al tractar-se d'obligacions de natura mercantil, i que, per consegüent, les faltes de gestió relatives a les accions de CANTEX, ALTOS HORNOS DE VIZCAYA, NUEVA MONTAÑA QUIJANO, adquisició de les accions de LEISA i ACESA es troben prescrites i no poden ésser objecte de cap pretensió indemnitzatòria, com, per el contrari, va fer la sentència que va dictar l'Honorable Batlle, no ha estat impugnada per part del recurrent. En efecte, la part que recorre la sentència cap esment fa en el recurs sobre l'estimació de l'excepció de prescripció o del termini de tres anys, i tota vegada que el recurs d'apel·lació se subjecta al principi de congruència i d'aportació de part, que es reflecteixen en l'apotecma "tantum appellatum quantum devolutum", cal confirmar la sentència ara impugnada respecte de les al·legades gestions negligents de l'entitat bancària.

III.- Pel que fa referència a la venda dels drets de subscripció preferents de les accions de LEISA (qüestió diversa a les accions de LEISA que ha estat objecte de l'excepció de prescripció de l'anterior fonament) s'ha de dir que la sentència considera que l'informe de la Borsa de Barcelona solament acredita un abonament de dret de subscripció preferents al Banc Bilbao Vizcaya, realitzat el dia 18-3-1988, i, per tant, relatiu a accions de LEISA ja assolides, però no a uns drets de subscripció preferents respecte de les noves accions que han de resultar d'una operació d'ampliació de capital.

Considera la recurrent que la venda es va fer i que l'import no es va abonar al compte de la defenent. I si es compara aquesta al·legació que es fa ara en l'escrit de conclusions amb la que es va fer quan s'impugnava la sentència de l'Honorable Batlle es podrà constatar que és la mateixa. Aleshores, resulta aquesta qüestió per la sentència en el sentit de dir que, segons l'anàlisi correcte, de l'informe de la Borsa de Barcelona (foli 328), la venda que consta a l'informe es refereix a accions preexistents i no a la venda dels drets de subscripció preferent de noves accions que s'haurien d'emetre amb fonament en una ampliació de capital social. I afegeix que no s'ha provat que la venda es portés a terme. I aquesta càrrega probatòria, com a fet constitutiu de la demanda reconvencional, no s'ha portat a terme, per la qual cosa ha

de perjudicar a la part que fonamenta en ella la seva pretensió; és a dir, la part defenent i agent reconvençional.

I contra aquestes argumentacions no s'alça la part recurrent amb cap motiu que evidenciï el seu error o que posi de manifest la inadequada apreciació de la sentència que es combat, sinó que es limita a repetir el que ja fou objecte de recurs i examen per la sentència que ara s'impugna. Consegüentment, l'absència d'arguments o de raons que s'orientin a impugnar les apreciacions de la sentència d'instància, atès que el que s'argumenta és el mateix que es va examinar en el recurs que resol el Tribunal de Batlles, porta a aquesta Sala al rebuig del recurs d'apel·lació també quant a aquest extrem.

IV.- La desestimació del recurs interposat per la part defenent-agent reconvençional s'ha de traduir en la imposició de les costes processals a aquesta part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. Guizzi A. contra la sentència de l'Honorable Tribunal de Batlles, dictada en data 23-9-2003, i confirmar la seva part dispositiva. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-